

# Mladinski ornitološki raziskovalni tabor »Trnovska vas 2003«

Damijan Denac

Organiziranje mladinskih raziskovalnih taborov je na društvu že ustaljeno. Večdnevni tabori, kjer udeleženci pod vodstvom usposobljenih raziskovalcev in pedagogov sistematično opravljajo različne raziskave, so ničkolikokrat preverjena dobra izobraževalna in vzgojna praksa. Vzgoja in izobraževanje se na taboru prepletata, nova znanja, spretnosti in izkušnje pa mladi osvojijo mimogrede.

Letošnji je bil v nizu taborov deveti zapored. Osnovno šolo v Trnovski vasi smo tokrat izbrali predvsem zaradi tamkajšnjega uspešnega in dolgoletnega dela učiteljev na ornitološkem in naravovarstvenem področju. Angelca Fras je s svojo naravovarstveno zagnanostjo navdušila številne mlade, ki imajo danes že zavirljivo ornitološko znanje in naravovarstvena stališča. Trije med njimi, Benjamin Kuhar, Matej Muršec in Gregor Šalamun, so bili udeleženci tabora. Uspelo ji je tudi uresničiti projekt naravoslovne učne poti, po kateri se že lahko sprehodimo in si ogledamo največjo kolonijo sivih čapelj v

Sloveniji, ki je glavna atrakcija daleč naokoli. Čestitamo!

Svoj mentorski krst na taboru je letos doživela Urša Koce, absolventka študija biologije, ki so ji na zaključni prireditvi člani skupine namenili poseben aplavz. S svojo zagnanostjo, veseljem do dela in znanjem je bila pomembna okrepitev in veselimo se je že na prihodnjih taborih. Njena skupina je na grajskih podstrešjih iskala sove. V njihovo in naše skupno veliko veselje so med drugim na grajskem podstrešju v Turnišču naleteli na pegasto sovo, pri nas močno ogroženo vrsto. Večinoma v nočnih urah so se pod vodstvom Matjaža Kerčka odpravljali na teren tudi Rok Tuš, Marko Ferlan, Alen Ploj in Matej Muršec. Raziskovali so skrivnostno podhujko na Dravskem polju, tam ugotovljeno šele pred nedavnim.

Ornitološko presenečenje za vse udeležence je bila zlatovranka, ki smo jo s teleskopi z velike razdalje opazovali v okolici njenega zadnjega gnezdišča pri nas. Med občudovanjem modre lepoticice, zlate ali laške

vrane, kot ji tod pravijo domačini, pa so nas obšle neljube misli, da opazujemo ptico z eno najbolj tragičnih zgodb pri nas, posledica intenzivnega kmetijstva. Da se le ne bi končala kot tista o južni postovki. Izkoristili smo tudi redko priložnost in si ogledali reko Dravo na Ormoškem jezeru v času, ko je bilo jezero prazno. Pred nami se je razprostiralo golo jezersko dno s tisočimi galebov in staro strugo Drave, kakor je tekla pred zajezitvijo. Z Dravo smo se neposredno seznanjali tudi med nujno potrebnimi ohlavitvami, ko smo si privoščili kopel na t.i. „Muretinci beach“. Uživanje sede v plitvem koritu reke se je izkazalo za nemogoče, saj nas je reka potiskala z vso silo, tako da smo z zadnjimi platmi doobra postrgali obrast alg s prodnikov.

Zanimivo raziskovalno odkritje skupine Luke Božiča so bile visoke gnezditvene gostote rjavih srakoperjev, ki so jih odkrili v neposredni bližini Trnovske vasi, v ekstenzivno obdelovanih dolinicah Slovenskih goric. Naša skupina je v Šturmovcih, v nekdanjem poplavnem gozdu med Dravo in Dravinjo, ponovila popis



foto: Bojan Režman

Udeleženci mladinskega ornitološkega raziskovalnega tabora »Trnovska vas 2003«.



foto: Damijan Denac

Matjaz Premzl (levo) in Tadej Pipan pri pisanju zapiskov s terena.



## »TRNOVSKA VAS 2003«



Skupina Matjaža Kerčka je na zemljevid vrisala natančne lokacije pojocih podhujk (*Caprimulgus europaeus*).



Osvežitev na »Muretinci beach«.

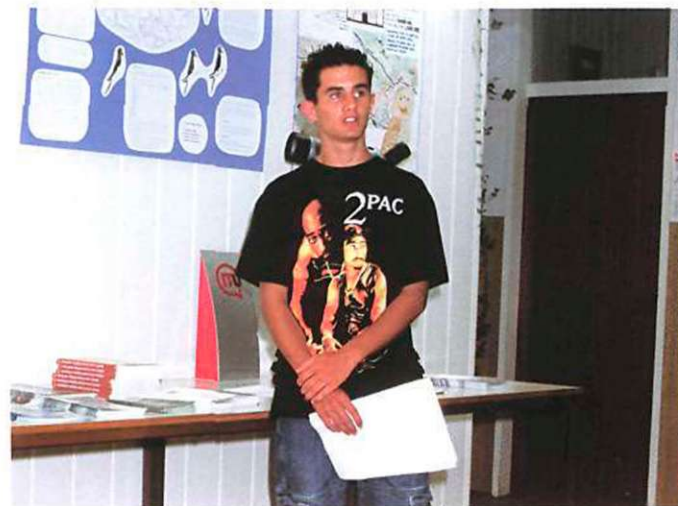
rjavega srakoperja iz leta 1997. Med popisovanjem sta Tadej Pipan in Aleš Tomažič tako zašla v ogromni intenzivno obdelovani koruzni njivi, da sta lep čas iskala izhod. Čemur pa se ne gre čuditi. Še pred nekaj leti so na istem območju cvetele orhideje na ekstenzivnih travnikih, nastalih s tradicionalno košnjo in stelarjenjem v topolovi rečni loki.

Dominik Bombek je svojim udeležencem razkazal ptice ribnika v Podvincih, potem ko so zaključili svojo osrednjo raziskavo, popis kmečnih lastovk v starem mestnem jedru Ptuja. Tam jim je gospod Vekoslav Lašič prijazno ponudil predstavitev svojih filmskih posnetkov iz življenja ptic. Za večerni spektakel, ko smo odprtih ust uživali

ob njegovih posnetkih, se mu iskreno zahvaljujemo. S svojim nastopom je dal taboru poseben pečat. Podobno smo bili na taboru veseli obiska Boruta Štumbergerja, nesporno enega največjih ornitologov in naravovarstvenikov pri nas. V devetdesetih se je naša generacija učila naravovarstva na številnih ornitoloških taborih, ki jih je organiziral prav on. To znanje zdaj prejemajo nove generacije.

S skupnimi močmi nam je uspelo opraviti tudi popis belih štokrelj na gnezdih v severovzhodni Sloveniji. Popis ponavljamo od leta 1999 naprej, ko je bila bela štokrelja ptica leta. Na zaključku je popis bele štokrelje ob ogromnem zemljevidu brezhibno predstavila Petra Radolič.

Starši in gostje so bili ob koncu na mlade upravičeno ponosni, saj so jim pripravili izčrpno in zanimivo predstavitev, kjer so jih seznanili z našim delom. Končal jo je Rok Rozman s slikovitim komentiranjem svojih izvrstnih digitalnih posnetkov dogajanja na taboru. Zaključiti ne smemo brez zahval. Tabor je omogočil naš glavni sponzor Mobitel. Pomembno finančno ga je podprla tudi Zveza za tehniško kulturo Slovenije, ravnatelj Drago Skurjeni nam je na šoli omogočil vse, kar smo potrebovali. Brez izvrstne kuhinje in uslužnosti gospe Anice Moharič pa si tabora sploh ne bi mogli zamisliti, zato si glavno zahvalo tokrat zasluži ona.



Primož Sedminek pri predstavitvi rezultatov dela na taboru.



Gostje na zaključni predstavitvi, ki smo jih bili prav posebej veseli, so bili (prva vrsta od leve proti desni): Angelca Fras, Katarina Lašič, Vekoslav Lašič in ravnatelj šole Drago Skurjeni.